

[Erhard Jakobsen]

kor, som fru Birte Weiss skildrede fra den første gang, der blev talt om loven, kan vi vel i og for sig nogenlunde fortsætte.

Jeg vil dog gerne sige, at det er under visse forudsætninger, bl.a. at det ikke kører meget forskelligt, hvordan det har kørt indtil nu. Der har lydt nogle enkelte røster i dag, hvori der måske lå en opfordring til at køre lige vel stærkt i nogle specielle retninger. Det er da meget godt at nævne den rytmiske musik, men hvad forstår man ved det? Jeg vil gerne deltage i ønsket om at høre – nej, jeg vil ikke så gerne høre den, men jeg vil gerne se den rytmiske musik fremmet, men så vil jeg rigtignok ikke sætte en streg under »rytmisk«, men under »musik«. Jeg ved af bitter erfaring, at der er meget, der bliver benævnt musik, som ikke har en snus med musik at gøre, men som altså er noget, folk kan lave, når nu de alligevel er kommet sammen, ikke, så kan de lige så godt, ikke, lave sådan noget af den slags, ikke?

At støtte det kan vi ikke smide pengene ud til, når man tænker på nogle af de opgaver, som bl.a. fru Gerda Møller var inde på. Det er meget vigtigt, at der bruges penge på, at de dele af landet, der ellers ikke har mulighed for at møde de store musikbegivenheder, får det, og det er meget vigtigt, at folk, der ellers ikke får tilbud om at lære at spille, får det, og derfor skal der ikke smides penge ud på hvad som helst.

Jeg hørte med glæde nogle af de eksempler, fru Ingerlise Koefoed nævnte, på ting, der ikke var lykkedes. Jeg vil sige, at en del af disse ting nok ikke bør lykkes, og skal de lykkes, så skal det i hvert fald være for folks private penge og ikke for offentlige midler. Disse ting tjener et andet formål end det musikalske, det er ikke et ønske om at fremme musik, det er noget andet, der skal fremmes, og så bruger man musikken i den tjeneste, hvor man i øvrigt arbejder. Det skal statens penge ikke bruges til.

Så skal jeg til slut nævne sparetiderne, ligesom alle andre har gjort det.

Wilhelm (VS):

Jeg går ud fra, at hr. Erhard Jakobsen bl.a. tænkte på sin plade om Dybbøl Mølle og den slags ting.

Vi var overordentlig positive, da denne lov blev vedtaget i 1976, og jeg regner da også

med, at vi efter udvalgsbehandlingen vil være positive over for den revision, der allerede dengang var fastsat. Vi lagde i sin tid især vægt på, at det lykkedes, som også hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at få vedtaget en principiel ligestilling mellem den klassiske musik og andre former og ikke bare de kendte, beat, jazz, under ét: rytmisk musik, men altså også det, man dengang kaldte helt nye og hidtil ukendte former.

Jeg må tage et par forbehold over for, hvordan vi kommer til at stille os her, når vi nu har fået kigget det nærmere igennem, for det er allerede klart, at den økonomiske ligestilling ikke er blevet realiseret. De formelle muligheder har været der, men det er stadig væk en meget skæv fordeling af midlerne, der er praktiseret. Der står lidt om det i bemærkningerne til forslaget. Jeg har først i dag fået, jeg tror, det er næsten 400 sider, med en mere detaljeret redegørelse for, hvordan ansøgningerne faktisk har ligget, og hvordan midlerne er fordelt. Jeg vil da godt forbeholde mig at få kigget lidt nærmere på dem, før jeg siger, om vi finder, at der kan være grund til at rette noget op på det også i selve lovteksten, nu vi er i gang med revisionen.

Det andet forbehold går på beløbsrammen. Det er selvfølgelig meget godt at modtage et forslag, hvor man taler om en udvidet beløbsramme, men det er vel i nogen grad en glidende argumentation, der er tale om. Vi kender fra hver eneste ting, der bliver igangsat, at begrundelsen for de forholdsvis lave beløb, der bliver sat af til det, er, at nu skal vi jo først have nogle aktiviteter hjulpet frem, så der overhovedet er noget at støtte, ikke sandt?

Nu er der altså gået næsten 5 år, og nu kan vi konstatere, at der – om det nu helt og holdent skyldes loven, ved jeg ikke, det gør det selvfølgelig ikke – faktisk er enormt mange aktiviteter, og der har i øvrigt været det i hele perioden, men der er også sket en vækst i dem. Der er faktisk noget at støtte, og set under den synsvinkel er 8 mill. ikke imponerende. Argumentationen gik i sin tid på, at det var noget, der først skulle plantes og komme lidt i vækst. Det kan ikke være argumentet længere, og det er faktisk under den synsvinkel, man bør se de beløb, vi taler om her.